

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/763/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213052
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 25. 03. 2014 č. k. 9C/118/2012-48, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd. V druhom výroku zamietol návrh navrhovateľa vo veci samej. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Pred rozhodnutím vo veci samej okresný súd posúdil, či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu navrhovateľa podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/. Tento návrh zamietol ako nedôvodný s odôvodnením, že vo veciach, ktoré sa pôvodne viedli na okresnom súde pod sp. zn. 9C/118/2012, 9C/155/2012, 9C/158/2012, 9C/164/2012, 9C/182/2012, ktoré sú teraz vedené po spojení vecí pod sp. zn. 9C/118/2012, zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí. Navrhovateľ svoje právo namietať zákonného sudcu využil už v návrhu na začatie konania. Pretože o jeho námietke bolo rozhodnuté zákonným postupom rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici v zmysle § 16 ods. 1 O. s. p., nevidel súd dôvody pre prerušenie konania a jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Následne okresný súd posudzoval návrh navrhovateľa vykonaním dokazovania. Zistil, že v danej veci nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre náhradu škody. Poukázal na postup exekučného súdu v každej spojenej veci a po vyhodnotení dokazovania ustálil, že napriek nedodržaniu lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora, nemožno takýto postup automaticky kvalifikovať ako nesprávny úradný postup, pretože súd postupoval v súlade s Exekučným poriadkom, keď skúmal formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcií. Neboli teda naplnené hmotnoprávne podmienky zodpovednosti štátu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie, a to v celom rozsahu. Tvrdí, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., keď sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, keď vo veci rozhodoval vylúčený sudca, keď súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a keď rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K prvému dôvodu uvádza, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu (žalovaného - správne zrejme chcel uviesť žalobcu), pretože sa bez ospravedlnenia navrhovateľ na pojednávanie nedostavil. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. a na možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka, ktorá je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ tvrdí, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu aj listiny spájané s označenými dôvodmi. Súdnym nemal postupovať podľa § 101 ods. 2 a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa, inak mu odňal právo konať pred súdom.

Vzhľadom na podanie navrhovateľa, v ktorom upozornil súd, že podľa jeho názoru vo veci koná zaujatý sudca, súd mohol vo veci uskutočniť len úkony neprípúšťajúce odklad, pričom poukázal na niektoré rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, a obdobne v Prešove, kde uvedené súdy v obdobných veciach vylúčili z pojednávania veci všetkých sudcov okresného súdu, ktoré sa týkali náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom toho istého súdu. V tejto súvislosti považoval za neprípustné, aby súd vo veci pojednával a rozhodol. Vytýka súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých môže súd konať a ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Pritom v žiadosti opakoval, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Nemal tak možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Došlo teda k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 O. s. p., pričom rozhodnutie náležite podľa § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnil. Rozhodnutie je vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé.

K rozhodnutiu okresného súdu, ktorým bol návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietnutý, odvolací súd uvádza, že samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradom postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť za majetkovú a nemajetkovú ujmu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 43/2013). Odvolací súd poukazuje aj na to, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti navrhovateľa, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho-ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomocí prerokovať a rozhodnúť takúto vec (1.ÚS 89/2013, 1.ÚS 92/2013) s odôvodnením, že okolnosť, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa O. s. p. a ústavný súd nemá právopomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca. Za takejto situácie odvolací súd rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, ktorým sa navrhovateľ domáha prerušenia konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd, považuje za vecne správne. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd príslušný na

rozhodnutie o vylúčení sudcu zákonného sudcu v tejto veci (a v ďalších spojených veciach) nevylúčil, pretože nebol zákonným sudcom v exekučných veciach, z ktorých navrhovateľ odôvodňuje svoje právo na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania, považuje odvolací súd takýto záver za správny, zodpovedajúci obsahu spisu a aj príslušnej zákonnej úprave.

K ďalším dôvodom odvolania odvolací súd poukazuje na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na druhej strane. Okresný súd neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Okresný súd náležitým spôsobom tieto súhrne posúdil a následne vyhodnotil. Nebolo možné prihliadať na námietku navrhovateľa, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny proces z dôvodu, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi a stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a jeho povinnosťou bolo svoj nárok riadne odôvodniť. V danej veci nebolo skutkové dokazovanie zložité. Pokiaľ navrhovateľ podával predmetné žaloby v uvedených veciach, prirodzený postup by nasvedčoval tomu, že o tvrdenej skutočnosti má aspoň základné informácie. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie tým, že preskúmal skutkové tvrdenia uvádzané navrhovateľom na základe ním navrhovaných dôkazov, čo vykonal a čo aj správne a dôsledne v napadnutom rozsudku skonštatoval.

Pokiaľ ide o pojednávanie vo veci samej, z obsahu spisu je zrejmé, že prvostupňový súd určil termín pojednávania na deň 25. 03. 2014 o 10.30 h. dňa 03. 02. 2014, všetci účastníci, to znamená navrhovateľ aj odporca a rovnako právny zástupca navrhovateľa obdržali predvolanie dňa 06. 02. 2014 a 07. 02. 2014, takže mali dostatok času na prípravu na pojednávanie. Zároveň s predvolaním bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené aj vyjadrenie odporcu z č. I. 19 spisu. Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred prvostupňovým súdom zo dňa 25. 03. 2012 je zistené, že odporca sa včas ospravedlnil, navrhol rozhodnúť v jeho neprítomnosti, navrhovateľ sa neospravedlnil, požiadal o zrušenie pojednávania. Súd oboznámil s podaním navrhovateľa, ktoré došlo súdu dňa 25. 02. 2013 označené ako „návrh na zrušenie nariadeného pojednávania“ aj s rozhodnutím súdu, ktorý rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a tiež odporcu. Postup, prečo takto prvostupňový sudca rozhodol, je podrobne v zápisnici podchytený.

Odvolací súd teda konštatuje, že okresný súd neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, nebolo porušené právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces, pretože navrhovateľ mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a ovplyvniť súdne konanie. Nie je pravdou, že by nebol oboznámený s písomným vyjadrením odporcu. Na pojednávanie bol riadne a včas predvolaný a mohol sa ho zúčastniť. Žiadny dôvod, pre ktorý sa nezúčastní, neuviedol ani navrhovateľ, ani jeho právny zástupca a pokiaľ teda navrhovateľ sám nevyužil právo byť prítomný na pojednávaní, nemožno mať postup súdu, ktorým v pojednávaní pokračoval aj v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu, za odňatie možnosti zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi a podobne. Navrhovateľovi teda odňatá možnosť konať pred súdom nebola.

Pokiaľ prvostupňový súd zamietol návrh na prerušenie konania, prvostupňový súd tak urobil dôvodne a s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku sa aj odvolací súd stotožňuje. Pretože odvolací súd tiež nezistil, že by bolo navrhovateľovi odňaté právo konať pred súdom, resp. právo na kontradiktórny súdny proces, odvolací súd prejednal rozhodnutie okresného súdu vo veci samej.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. z dôvodu nedodržania lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Podľa záveru okresného súdu v označených veciach k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo, keď nie každé omeškanie

je automaticky možné považovať za nesprávny úradný postup, pričom dostatočne zrozumiteľne tento svoj záver odôvodnil. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, tejto sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi je vytýkaný nesprávny postup okresného súdu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. V označenej veci (a ďalších spojených veciach) nebol tento predpoklad zistený, teda nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by mohla byť spôsobená nesprávnym úradným postupom. Vzhľadom na toto zistenie nemal okresný súd dôvod zaoberať sa ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, teda existenciou tvrdenej škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

Vzhľadom na uvedené dôvody odkazujúc aj na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov prvostupňového konania, konkrétne priznanie cestovného osobným motorovým vozidlom, odvolací súd ani v tejto časti nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia. Rozhodnutie je správne ako po vecnej, tak aj právnej stránke, prvostupňový súd riadne zistil dôvody, pre ktoré považoval trovy prvostupňového konania za účelné a tiež preukázané tak, ako sú vyčíslené v prvostupňovom rozhodnutí.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol odporca, ktorý si však žiadne trovy neuplatnil a v rámci odvolacieho konania mu zrejme ani žiadne trovy nevznikli. Preto rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.